

Gildehallen er midtpunkt for gildernes etiske arbejde. Den danner rammen om optagelse af nye gildebrødre, optagelse af væbnere og riddere, eller som i aften, hvor alle 3 gilder er samlet. I år har vi ingen væbnere, det havde vi til gengæld sidste år, hvor vi fik nogle skønne væbnersvar, svar til eftertanke.

En gildehal skaber en følelse af alvor og højtidelighed, og vi kan deltage overalt i landet, og føle vi er med i en landsomfattende bevægelse.

Ja, en verdensomspændende bevægelse.

Og netop det at den er global, fremmer forståelse imellem nationer.

Jeg tror, der blev knyttet mange bånd på spejdernes lejr i Sønderborg i 2017.

Danmarkshistoriens største lejr hvor der deltog 37.000.

Og hvor er det dejligt, at spejderbevægelsen er i fremgang.

Baden Powells spejderlov indeholder de grundlæggende ideer og principper om, hvordan vi skal behandle naturen og hinanden.

Hvis bevægelsen ikke havde bygget på noget værdifuldt havde den ikke overlevet så mange år.

Her i Haderslev har vi 2 grupper der kan fejre 100 års jubilæum: DDS og De grønne Drengespejdere. Vi glæder os til at fejre jer.

Spejderne er jo vores fødekæde, og nu skal vi ikke snakke gildebevægelsens tilbagegang.

Vi skal se frem, som Tor Nørretranders skriver i sin sidste bog. Der sker mange ting i samfundet i dag, lidt af en omvæltning må man sige, Se på etaterne, loger, foreninger etc. ja, og nu gilderne.

Hvad gør vi?

Vi må bygge på de værdier vi samles om i gildehallen, de er lige så bæredygtige som spejderbevægelsens, og så må vi se frem og håbe det samme sker for gildebevægelsen, som er sket for spejderbevægelsen.

Vi må arbejde med os selv og arbejde for at vores omgivelser bliver mere positive.

At vores grundlag må brede sig som ringe i vandet, og som Baden Powell skrev: ”prøve at efterlade denne verden en smule bedre end vi modtog den”.

Klimaforandringerne bliver der forhåbentlig taget vare på globalt, men vi må også gøre noget her i Danmark, det er den lille indsats der nytter, selvom vi ikke lige kan se det her og nu.

Vi må ikke bare udnytte kloden, men også tage vare om den, sørge for at vi i DK bliver det mest grønne land. Og håbe andre lande følger trop.

Vi har selv nøglen, har så megen historie og viden at bygge på.

Vi må se verdensmålene i øjnene og gøre noget ved det.

Ludvig Feilberg en dansk ingeniør og filosofisk forfatter, som levede nogenlunde samtidig med BP, skrev i 1903 " Naturlærens leve ABC". Her skriver han, at den forandring naturen daglig undergår ikke er tilfældig og når vi ikke er noget i os selv, er vi i naturen, som frembragte os, vi er naturprodukter, fremgået af naturen, og som gamle spejdere er vi i pagt med naturen.

Og vi har pligt til at tage vare om naturen.

Der er mislykkede forsøg i naturen og heldige forsøg. Og her kommer hans ABC ind med 2 læreformer.

1. Legemlig sundhed, den kan fænge folk og
2. Åndelig sundhed, den taler man ikke om.

Baden Powell havde begge dele i sit program. Naturen var i centrum, det mente Ludvig Feilberg også, vi måtte stå i "Naturlære", naturen synger dagligt for os, det gælder blot om at være så stille, at vi kan høre den.

Tor Nørretranders skriver i sin bog " At tro på at tro", at hvis han havde læst Feilbergs bog før han skrev Mærk Verden, var hans bog " Mærk verden " blevet bedre.

Feilberg skriver i sin bog, at den kundskab vi skal leve efter, er nedlagt i vores natur. Men vi har bare så svært ved at behandle naturen som vi bør.

Baden Powells idegrundlag, var netop at tage vare på naturen. På en verdenskonference i Rio tog en 12 årig pige, Severn Suzuki fra Canada ordet.

Hun sagde:

Jeg kommer ikke med skjulte dagsordener, jeg slås for min fremtid, jeg er her for at tale for alle kommende generationer, for at tale for alle verdens sultende børn.

For at tale om verdens truede dyr. Jeg er bange for at gå ud i solen på grund af hullerne i ozonlaget, bange for at indånde luften, bange for at fiske, fangede engang en fisk fuld af cancer.

Jeg er kun et barn og har ikke løsningerne, men det har i heller ikke, i ved ikke hvordan man reparerer huller i ozonlaget, får laksen tilbage, eller får den skov tilbage, hvor der nu er ørken. Hvis I ikke ved hvordan man reparerer det, så lad være med at ødelægge det.

Jeg er kun et barn, alligevel ved jeg, at hvis alle de penge der bruges på krig, i stedet blev brugt på at udrydde fattigdom og finde svar på miljøproblemer ville jorden være et vidunderligt sted at leve.

I lærer os i skolen:

At vi ikke må slås

At vi skal blive enige

At vi skal respektere andre

At vi skal rydde op efter os

At vi ikke må gøre andre skabninger ondt

At dele - ikke være grådige.

Hvorfor gør i så alt det i fortæller os, at vi ikke må?

Glem ikke hvorfor I er med på denne konference, vi er jeres børn. I beslutter hvad det er for en verden vi skal vokse op i.

Ja det er os, der har ansvaret, ansvaret for vores børns fremtid.

Derfor er det også vidunderligt, at vi i aften skal høre om en gruppe som i mange år har arbejdet for børns fremtid i de Østeuropæiske lande som har levet under krig og undertrykkende styre.

Når vi tænker på klodens fremtid, kunne vi fint bruge BP's ord:

"Ingen opgave er for stor- når der hersker god vilje og godt samarbejde til at løse den".

Både spejderbevægelsen og gildebevægelsen bygger på sammenhold og tanken om at sætte sig høje mål. Spejderarbejdet er mere end en leg for børn, det er en måde at leve livet på.

Vores liv har, som BP's havde, en enestående mening, og den sande lykke er, at man selv tror på, at man anvender sine kræfter i en stor sags tjeneste.

Lad os arbejde for en bedre verden.